

Anna: mijn dag als jeugdzorgwerker ASH

Anna werkt sinds februari als jeugdzorgwerker binnen de Ambulante Speedhulp. Ze vertelt hoe een werkdag eruit kan zien, waarom ze van korte, intensieve trajecten houdt én hoe ze balans houdt tussen werk en privé.

9:00 uur – Huisbezoek

“De dag begint met een huisbezoek bij een gezin waar ik al voor de zesde keer kom. In de eerste week kom ik minimaal drie keer zodat je snel een band opbouwt en de rust kunt terugbrengen. Vandaag bespreek ik met de ouders hoe ze kunnen reageren op gedrag van hun kind, zónder dat het uit de hand loopt. Hoe kunnen ze reageren als het kind heftige emoties laat zien, zonder zelf in de emotie mee te gaan of in gevecht te raken? We nemen de geweldloos verzet-aankondigingsbrief door. Daarin geven ouders aan welk gedrag ze niet langer accepteren, maar benoemen ze ook wat ze juist wél waarderen. Ze gaan er vandaag direct mee aan de slag.”

“Ik kan mijn agenda zelf indelen. Als ik een dag liever van 11:00 tot 19:00 uur werk, dan kan dat. Soms werk ik 's avonds en begin ik de volgende ochtend wat later. Ook bereikbaarheid buiten kantoortijden wordt onderling afgestemd. Komt het niet uit om bereikbaar te zijn, dan is dat prima. En heb je een intens weekend gehad, dan kun je daar doordeweeks rekening mee houden. Deze vrijheid is heel prettig. Ik werk 36 uur en heb dan 3 of 4 gezinnen.”

10:30 uur – In de auto en contact met collega's

“Onderweg naar het volgende gezin bel ik met collega Sharleen. We spreken af om te lunchen op kantoor. Dat contact is belangrijk. We werken vooral zelfstandig, maar we zijn er wel echt voor elkaar. Bellen, sparren, of een spraakbericht sturen: dat maakt het werk lichter.”

11:00 uur – Afrondend gesprek bij een ander gezin

“Het traject van dit gezin zit erop. Bij dit gezin heb ik niet alleen thuisgewerkt, maar ben ik ook vaak met de dochter op pad gegaan, samen een ijsje eten bijvoorbeeld. Dat werkte beter voor haar dan thuis te praten waar ook de problemen waren. Gaandeweg lukte dat beter, ik heb dat kunnen omkeren. We bespreken het eindrapport en het vervolgadvis. De verwijzer en het gezin zijn blij met de stappen die zijn gezet. Dat zijn mooie momenten.”

12:30 uur – Lunch en een nieuwe casus

“Tijdens de lunch op kantoor belt het aanmeldpunt mij. De hulpvragen komen binnen bij Aanmelding & Advies. Die collega's geven de zaak door. Ik heb ruimte voor een nieuw gezin. Ze geven alvast informatie en we spreken af dat ik vanmiddag het startgesprek ga voeren.”

13:30 uur – Werkbegeleiding

“Het komt goed uit dat ik nu werkbegeleiding met de gedragswetenschapper heb. Dan kan ik meteen met haar bespreken hoe we het nieuwe gezin het beste kunnen helpen. Dit overleg plan ik zelf in. Het is fijn om vragen en twijfels te kunnen bespreken.”

14:30 uur – Wandeling met een collega

“Mijn collega Anne en ik treffen elkaar op kantoor en halen een koffie tijdens een korte wandeling. Onderweg praten we over onze lopende casussen. Dat helpt echt. Soms moet je schakelen tussen gezinnen met heel verschillende situaties. Even ventileren en delen helpt om scherp te blijven. We hebben veel contact met collega's, ondanks dat je veel op pad bent. We kunnen altijd iemand bellen of samen een huisbezoek doen, als een situatie daarom vraagt. Iedereen heeft z'n eigen expertise, en we zetten die graag in. Bijvoorbeeld als het gaat om agressie of een licht verstandelijke beperking.”

15:00 uur – Voorbereiden startgesprek

“Ik lees me in de situatie van het gezin dat vanochtend is aangemeld, stem af met de verwijzer en maak een mapje met flyers met informatie over ambulante spoedhulp. Soms spring ik meteen na aanmelding in de auto en gaat het snel, maar nu heb ik even tijd om me goed voor te bereiden.”

16:00 uur – Startgesprek nieuw gezin

“Samen met de verwijzer voer ik het eerste gesprek. Dat is een voorwaarde. Voor Elker werkte ik als verwijzer bij de Gemeente. Die ervaring helpt me nu in het contact met instanties en in het geven van vervolgadvisen. We stellen doelen en maken veiligheidsafspraken voor de komende 24 tot 48 uur. Bijvoorbeeld: waar kan het kind terecht als het escaleert? We spreken af als dat dreigt te gebeuren, het kind naar een schoolvriendinnetje gaat waarvan de ouders op de hoogte zijn van de situatie. Ik geef aan tot hoe laat ik bereikbaar ben en spreek af dat ik er

morgen om 9:00 uur weer ben.”

“Sommige gezinnen zijn heel open en dankbaar, anderen zitten in verzet. Dat is logisch — ik kom bij mensen thuis op kwetsbare momenten. We doen altijd een risicotaxatie. Soms blijkt daaruit dat het niet veilig is en dan moet ik een advies geven waar ouders het niet mee eens zijn. Maar het belang van het kind staat altijd voorop. Dat geeft me motivatie, óók als het spannend wordt.”

17:00 uur – Afsluiten met energie

“Toch nog even contact met de gedragswetenschapper om na te praten over de nieuwe casus. In mijn mail zie ik dat de ouders van vanmorgen hun aankondigingsbrief al hebben gestuurd. Daarin lees ik dat ze duidelijkheid geven, maar óók benoemen wat ze waarderen in hun kind. Dat geeft me weer energie. Het voelt goed als je ziet dat ouders stappen zetten. Om de werkdag af te sluiten in mijn hoofd, ga ik vaak paardrijden, heerlijk vind ik dat!”

“Wat ik zo mooi vind aan Ambulante Spoedhulp is dat je in korte tijd écht het verschil kunt maken. Ieder gezin is weer anders, ik kom overal in de provincie. Ik laat het gezin veiliger achter dan hoe ik het aantrof. En dat is waar ik het voor doe.”

Voor vragen en aanmelding kun je bellen met team Aanmelding & Advies op werkdagen van 8.30 tot 12.30 uur via 050 523 94 94 of mail naar aanmelding@elker.nl

